jällegi tasandunud. Möödunud aasta viimasel veerandil — täpsemalt septembri teisel poolel — näitas hindade liikumine uut tõusuhoogu, osalt välisturgudel aset leidnud hindade kõvenemise mõjutusel, osalt aga siseturul tekkinud meeleoluliste muutuste tagajärjel. See tõus katkes küll peagi, kuid suurmüügihinnad saavutasid ikkagi umbes 8% ja elumaksumusindeks umbes 10% võrra kõrgema taseme kui eelmisel veerandil.

Elumaksumusindeksi liikumine a. 1933—1935. (1927—1931 = 100)

	1935	1934	1933
I veerand	80 5	82.7	81,7
II „	79,9	82,6	79.9
III „	81,5	80 5	84,5
IV „	87,3	78,7	83 1
Keskmiselt aastas	82,3	81,2	82,3

1929. a. oli elumaksumuse tase samal baasil 108,8, s. o. 24,5% kõrgem kui 1935. a. Arvestades mõningaid asjaolusid, mis elumaksumusindeksite aluste ja tegelikkude kulutuste struktuuri vahel tekitavad erisusi, võib väita et Eesti krooni ostujõud oli 1935. a. üle 20% kõrgem kui 1929. aastal, hoolimata vahepeal toimunud vääringu muutusest.

Suurmüügiindekseis avaldub see vahe veelgi ulatuslikumalt.

Suurmüügiindeksite liikumine (1927—1931 = 100)

	1935	1934	1933	1932	1929
Üldindeks	77,5	78,1	78.4	76.2	107,9
Sellest: toiduained . . .	72,5	74,8	81,0	79,8	108 5
tööstussaadused	80,2	80,3	78,0	78,2	105,6

Vahe suurmüügihindade taseme vahel 1929. ja 1935. a. on 28%. Enim on langenud toiduainete hinnad.

Eesti kroonika 1935, lk. 56